

Lletres Valencianes

Revista del llibre valencià · Número 47 · Juliol 2016

**GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA D'EDUCACIÓ,
INVESTIGACIÓ, CULTURA I ESPORT**

*Conseller d'Educació, Investigació,
Cultura i Esport*

Vicent Marzà Ibáñez

Secretari autonòmic de Cultura i Esport

Albert Girona Albuixech

Directora general de Cultura i Patrimoni

Carmen Amoraga Toledo

ISSN: 1578-4096

Dep. Legal V-2053-2001

© de la present edició:

Generalitat Valenciana

Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport

Av. Campanar, 32, 46015 València

<http://dglab.cult.gva.es>

Direcció

Rosario Tamarit Rius

Coordinació

Carmen Pardo

Consell Assessor

Francisca Cerdà Vara

Jaime J. Chiner Gimeno

Mª Jesús Carrillo Martínez

Secretaria

Raimundo Forner Barres

Administració

Montserrat Ferrer Pereira

Col·laboracions

**Mireia Ferrando Simon, Maria Salvador Lluch,
Lluís Alpera, J.E. Álamo, Paula Pérez de
Lanuz, Francesc Pérez, Arantxa Bea, Joanjo
Garcia, Maite Insa, Manel Alonso, José Miguel
Vilar-Bou, Víctor Cotlliure, Andrea R. Lluch**

Fotografia

García Poveda

Correcció lingüística

Maria Quiles Ruiz

Disseny i maquetació

Eliseo Soriano

Índex

Crítica

LA PASSEJADORA DE GOSSOS.....	5
ELS NOSTRES VEÏNS SUBMARINS.....	7
LA REGIÓ EN LA PANTALLA.....	11
PERDENDOSI.....	13
FELIU, REI DE LES OVELLES.....	17
PREMSA VALENCIANISTA.....	19
EL CIUTADÀ PERFECTE.....	21
ACTE DE VIOLÈNCIA.....	23
LA MONA LECTORA.....	25

Especial

TEMPS DE POESIA.....	27
----------------------	----

Minicrítica

CIUTAT DE CAMPANARS.....	31
NO MATARÀS.....	32

Novetats editorials

NOVETATS EDITORIALS.....	33
--------------------------	----

Reportatge

LLIBRERIA LA ROSSA.....	36
-------------------------	----

Fes clic en el títol de la crítica o l'article que vols llegir

Revista Lletres Valencianes núm. 47

EL SOMRIURE COM A APOSTA VITAL

Francesc Bodí ha sumat el Premi de Narrativa Ciutat de València 2015 a la seua fecunda trajectòria literària amb *La passejadora de gossos*, una resposta crítica però sobretot vitalista al desànim escampat per les crisis –en plural– dels nostres dies. Més enllà d'entendre l'obra com un testimoni de la València actual, cal llegir-la com una reivindicació

de l'actitud positiva i resilient davant l'adversitat.

D'inici a fi ens trobem enmig d'un mosaic d'emocions i de reflexions configurat en primera persona per Manela, una jove estudiant de Filosofia –s'ha de dir que extraordinàriament madura per a la seua edat– que passeja gossos per pagar-se la carrera. Aquesta protagonista, a més de veure's immersa en un ball amorós entre un corrector excessivament rígid i un escriptor atractivament poètic, passa pel garbell de la seua experiència totes les històries i preocupacions dels seus clients –dels amos dels gossos, s'entén–, algunes de les quals serveixen per a albirar les esclertes d'un sistema en decadència.

En són exemples representatius el cas commovedor de Nora, amb un fill

La passejadora de gossos

FRANCESC BODÍ / Autor

Premi de Narrativa Ciutat de València

EDITORIAL BROMERA. ALZIRA, 2016

«L'ECLÈCTICA», 259 / Col·lecció

272 pàgines / 978-84-9026-592-5 / 19,95 €

dependent al seu càrrec i una amenaça de desnonament que li trepitja els talons, perquè posa de manifest la immoralitat de la gran banca, o la història de Gonçal, un professor de literatura deprimat, que aprofita per a reflexionar entorn del sistema educatiu: el desori de reformes educatives, el fracàs escolar o el vincle creixent entre depressió i docència. Manela també percep la soledat i l'abandó que pateix molta gent gran –potser el símptoma més evident d'una societat malalta– i intenta posar-hi remei. És per això que connecta, mitjançant els gossos, dues

històries carregades de tendresa, la del senyor Alegre i la de la senyora Aurèlia, a qui la malaltia d'Alzheimer, «un cuquet que anava per dins rosegant neurones», encara no li ha pogut esborrar el record de la seua mascota.

La protagonista s'atura a contar-nos aquestes i altres històries amb minuciositat. En realitat, ens fa sentir participants de les seues meditacions, que de vegades connecta amb teories de filòsofs com Nietzsche, Wittgenstein o Freud sense caure en el joc erudit. La filosofia és, doncs, una eina

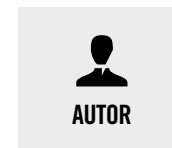
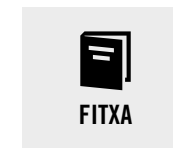
reflexiva que ajuda a entendre una realitat en crisi per a poder superar-la. Aquestes digressions constants singularitzen i enriqueixen la novel·la, però alhora en són segurament el punt feble més notable, ja que deixen entreveure en certa manera la veu de l'autor.

Malgrat tot, Bodí ha volgut fer de *La passejadora de gossos* un llibre en positiu, en què les ganes de tirar endavant barren el pas a la resignació i el somriure –no necessàriament ingenu–; és l'aposta vital dels febles de veritat, els que, curiosament, mai no es rendeixen, que diria Benedetti. L'autor encerta no sols en retre'ls homenatge, sinó en la manera de fer-ho: amb un llibre que pot arribar a un horitzó ampli de lectors, pel seu estil fluid i desimbolt, però que amaga al darrere la riquesa lingüística i la laboriositat que demana la bona creació.

MIREIA FERRANDO SIMON

ENLLAÇOS ▾

ELS NOSTRES VEÏNS DE LA MAR

EL BESTIARI

En l'edat mitjana, un bestiari era un llibre que recollia relats didàctics sobre animals i que pretenia moralitzar els lectors, com les faules. A vegades, també hi incloïa plantes, minerals i animals imaginaris. L'exemple més conegut és el *Llibre de meravelles* de Lull. Més recentment,

escriptors com ara Pere Quart o Josep Carner van escriure poemes que personificaven animals, amb més ironia i agudeses que no pas un esperit moralitzador.

El llibre *Els nostres veïns submarins. Bestiari contemporani de la Mediterrània* parteix del que normalment se separa en dos mons: la ciència i l'art. Ens parla de les bèsties que poblen la nostra mar i que ens són més o menys conegudes, amb l'objectiu d'ensenyar als lectors el que l'aigua amaga i el que, encara que hàgem vist, desconexim, i continua amb la tradició del bestiari poètic.

Ben estructurat, al principi de cada grup d'animals –que s'han ordenat evolutivament–, ens resumeix les característiques biològiques. Hi ha els porífers, cnidaris, cucs, mol·luscs,

Els nostres veïns submarins, Bestiari contemporani de la Mediterrània

LAIA FONTANA, JOAN J. SOTO, ALICIA BORQUE, ROMANA CAPACCIONI, F. JAVIER MURCIA, F. JAVIER GASCÓN, VICENTE RENOVELL, SERGIO RAMÍREZ, JULIO SANJUÁN I ALFREDO BERNABEU / Autors

EDICIONS 96. LA POBLA LLARGA, 2016

«PATRACOL IL·LUSTRAT» / Col·lecció

184 pàgines / 978-84-15802-60-0 / 18 €

crustacis, briozous, equinoderms, tunicats i peixos. I, de cada grup, ens ofereix un poema sobre els organismes que veurem.

LA MAR

Per parlar de la mar se sol tirar de tòpics: un bell misteri, un món desconegut o fascinant. Tots són certs. Encara desconeixem

més coses de les que sabem. La riquesa i la diversitat de vida a les aigües és aclaparadora. En aquest llibre, en podem veure una mostra i la tria representa la bellesa de formes marines.

Com diu el títol, és un llibre sobre la mar Mediterrània, mar que alberga el 18 % de les espècies marines. No obstant això, cap

al final del llibre hi ha una xicoteta mostra d'altres mars i oceans.

La part dedicada a la pesca té especial interès i és un encert que s'hi incloga. La saviesa dels pescadors té tanta importància com el nom científic de la tonyina. Hi ha la imatge preciosa de pescadors llançant l'art al Mar Menor.

En un món que pateix la sobreexplotació dels recursos i on moltes espècies es troben en perill d'extinció, és necessari establir mètodes de pesca més sostenibles i de menys impacte ambiental, amb consum local i captures dirigides i estacionals. La col·laboració dels científics amb els pescadors és fonamental.

LES FOTOGRAFIES

Hi ha un moment màgic quan l'obturador es dispara en el moment just. A més de la tècnica i la paciència, hi ha la sort. Els fotògrafs de la natura han de tindre sort: que l'animal, en el moment en què l'ull està darrere de la càmera, obri la boca; com alguna de les fotografies més espectaculars del llibre, la de l'agulla dirigint-se cap a l'objectiu de la màquina.

A més de la bellesa, en un bestiari il·lustrat com aquest, les fotografies expliquen el mode de vida dels animals o en mostren algun detall curiós. Per això són divulgatives. Els ulls de llagostí, un tord parasitat per una

espècie d'isòpode, un nudibranqui passejant damunt d'una esponja, els tentacles del polp.

D'altra banda, que hi haja crustacis, briozous o poliquets i que hi estiguen amb els peixos, que ens són més familiars, ajuda a formar una visió més àmplia de la mar. Una mar plena de vida, d'animals diversos (i algunes espècies difícils de determinar), de formes de vida fascinants.

Els autors del llibre formen part del grup Bioblau, un grup d'estudiants de Biologia Marina que han omplert el buit que hi havia a la Universitat de València; organitzen xarrades, actes i formació sobre el medi marí. Esperem que la seua gana de mar no s'acabe i tinguem més llibres com aquest.

MARIA SALVADOR LLUCH

ENLLAÇOS ▾

FITXA

AUTORS

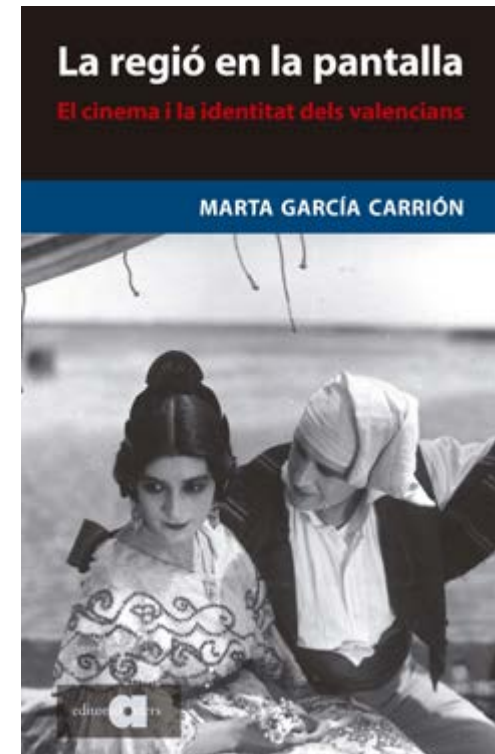

EL CINEMA I LA IDENTITAT DELS VALENCIANS

El cinema, un tema ben poc estudiat al País Valencià, ha estat històricament un dels elements més destacats dels espectacles de masses més populars al sud dels Països Catalans. De fet, aquest llibre és la primera aproximació als imaginaris fílmics valencians i al paper del cinema en la construcció de la identitat dels valencians, des de les primeres projeccions a finals del segle XIX fins a la dictadura franquista.

La regió en la pantalla analitza les pel·lícules i el material fílmic conservat, però també aborda l'evolució històrica del cinema, així com les relacions que ha tingut amb altres formes culturals i d'oci, les dificultats de

la indústria del cine al País Valencià i la construcció d'una cultura cinematogràfica entre el públic valencià. L'autora d'aquest llibre, Marta García Carrión, professora a la Universitat de València, centra la seua investigació en el món del cinema des de la perspectiva de les identitats nacionals i regionals, així com també en la relació entre el llenguatge fílmic i el nacionalisme. A través d'una documentadíssima bibliografia i una aguda percepció, García Carrión ens fa una síntesi ben lúcida i profundament crítica de la interrelació entre el cinema i la visió –o la manca de visió– nacionalista al llarg dels primers cinquanta anys del segle XX, pràcticament fins a l'inici de la decadència de la productora Cifesa.

La regió en la pantalla. El cinema i la identitat dels valencians

MARTA GARCÍA CARRIÓN / Autora
EDITORIAL AFERS. CATARROJA/BARCELONA, 2015
221 pàgines / 978-84-16260-11-9 / 19 €

Quant a la temàtica més emprada pels fotògrafs des de finals del segle XIX, cal destacar les escenes i els tipus valencians, el món de l'horta, la Batalla de Flors –que, de fet, fou la festa més present en l'imaginari cinematogràfic de la valencianitat fins als anys vint del segle passat–; la devoció per la monarquia borbònica amb els seus viatges al País Valencià; la conjuminació de la *fiesta nacional* amb l'imaginari regional –síntesi que simbolitzava ben bé la producció de la Casa Cuesta–; el melodrama amorós com a narrativa sobre la comunitat regional en *Dolorettes*, o les icones de religiositat i valencianitat com ara la coronació de la patrona de la ciutat de València, la Verge dels Desam-

parats, la *Geperudeta*; les festes del *Corpus Christi*, amb elements barrocs tan interessants com *Les Roques*, les carrosses que ornamenten la festa des del barroc valencià, i, *last but not least*, el documental de l'acte de consagració de l'Himne Regional, *Homenaje al maestro Serrano* (1925), que va significar un gran desplegament simbòlic de la germanor de les tres províncies.

La gran icona literària i, en part cinematogràfica per l'adaptació d'algunes de les seues obres a la pantalla, fou Vicent Blasco Ibáñez, que va arribar a establir contactes professionals com a guionista i autor literari amb la indústria de Hollywood, concretament la

Metro-Goldwyn-Mayer, amb la qual va signar un acord l'any 1919 per a adaptar *Els quatre genets de l'apocalipsi*, a la qual van seguir les versions de *Sang i arena* (1922), amb el celebèrrim Rodolfo Valentino, i *Torrent* –basada en *Entre naranjos*– (1926), protagonitzada per la gran estrella del moment, Greta Garbo. Tanmateix, no podem parlar de l'elaboració d'un imaginari cinematogràfic valencià blasquista en les quatre primeres dècades del segle XX, ja que ni la indústria cinematogràfica ni el mateix Blasco van apostar pel seu cicle valencià, sinó per altres novel·les seues. A banda, els seus referents literaris influeixen en les realitzacions de temàtica valenciana.

En definitiva, *La regió en la pantalla*, de Marta García Carrión, és un llibre força interessant tant per la novetat del tema en l'àmbit de la investigació com per la magnífica síntesi entorn de l'anàlisi de l'imaginari regional valencià dins el context de la identitat dels valencians.

LLUÍS ALPERA

ENLLAÇOS

FITXA

AUTORA

INTRO

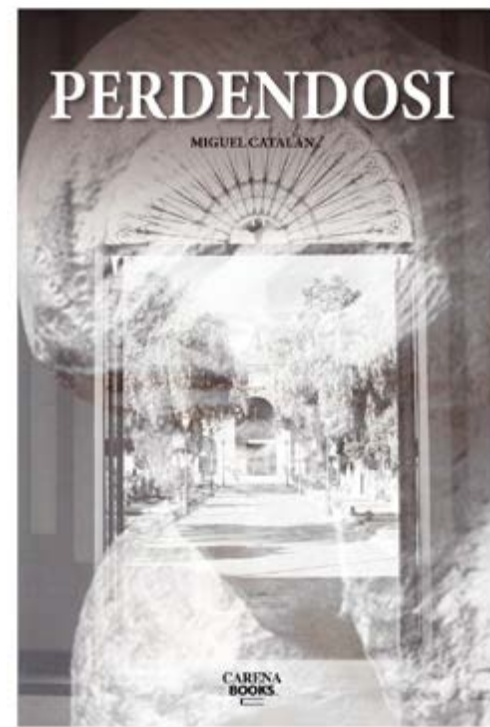
PERDENDOSI: EN MÚSICA, DEJAR QUE EL SONIDO SE PIERDA

Perdendosi es una novela pausada, melancólica, casi trágica, de añoranzas, amor, ternura y pérdidas. Es una sinfonía en la que el autor desgrana un argumento a través del cual nos invita a tomar asiento a su lado para contarnos con calma recuerdos propios que entrelaza con los de su madre.

Miguel Catalán habla de lugares, de pérdidas, tanto físicas como emocionales, de anécdotas en apariencia triviales, que de súbito cobran una relevancia esencial al enlazar con una

vivencia de mayor peso (es impagable el suceso con el vencejo, que casi obliga al lector a dejar la lectura a un lado para saborear lo que acaba de leer, a pesar de que quizá el regusto no es dulce. Sin embargo, la reflexión sobre la vida y la muerte, por mucho que el enunciado suene a tópico, es tan sencilla como acertada. La importancia del ave incapaz de volar adquiere peso conforme nos adentramos en la obra).

Narrada en primera persona por dos voces, el protagonista y su madre, la trama va incorporando piezas a la

Perdendosi

MIGUEL CATALÁN / Autor

CARENA BOOKS. ONTINYENT, 2016

256 pàgines / 978-84-16650-18-7 / 19 €

sensación inicial de pérdida física que describe el autor en tres momentos distintos de su vida, y que ahondan con precisión en el desamparo y la angustia ante el repentino y aterrador reconocimiento de hallarse en territorio desconocido, tanto física como emocional y mentalmente. Y es que la pérdida en su dimensión más absoluta constituye el *leitmotiv* de estas páginas: el desamparo, la frustración ante la certeza de que nada es absoluto excepto la muerte.

Personalmente, me ha sobrecogido la parte del libro donde se habla del *albadet*, término con el que se designa en Balaguer a los infantes muertos a corta edad. Es aquí donde Catalán conversa con énfasis sombrío sobre el tema que domina su escrito: la muerte.

Sabremos de su atracción obsesiva por el cuadro *Fiore reciso* (*La flor cortada*), del pintor italiano Giuseppe Pellizza da Volpedo, quien, por cierto, se ahorcó, hecho que reconocemos más causal que casual a la hora de encajar la presencia del pintor dentro de lo relatado por Catalán. A partir de su interpretación del sentido del cuadro, que representa un cortejo fúnebre, el escritor descubre que la pintura está realizada desde el punto de vista del fallecido. Esta parte de la obra alcanza un pico de angustia latente difícil de digerir cuando la inevitable conclusión a la que llegamos es que lo peor de la muerte es la soledad del que ha partido y que, si existe un más allá, nada tiene que ver con cielos o infiernos. Y, además, nos traslada

con igual eficacia la frialdad que se instala en las entrañas de los vivos dolientes, remisos a aceptar la marcha del ser querido, quién sabe si por el temor que nos inspira la nada que aguarda a todos: un vacío que, irónicamente, invita a arrojarse al interior de su inexistencia para dejar atrás la angustia misma que produce. Casi percibes la mirada del abismo que reclama la tuya.

Aún dedica más páginas el autor a Pellizza da Volpedo y en ellas habla de la propia obsesión del pintor con la muerte, reflejada en el mencionado cuadro *Fiore reciso*, del que llegó a hacer más de una versión. Por fortuna, donde Pellizza da Volpedo, golpeado por la tragedia, decide que no quiere seguir hacia adelante y se deja vencer al final por el reclamo del vacío, Catalán, también marcado por un suceso trágico que le acosa en forma de sueño o pesadilla recurrente, vuelve al camino sin atender a la seducción de la parca.

El libro está trufado de reflexiones y referencias a nuestro inevitable destino, pero es en esta parte donde a mí, al menos, las letras me arrastran hasta el fondo, aunque al final percibí una salida que me permitió respirar con cierto alivio.

Sin embargo, no hay solo sombras en *Perdendosi*, como el párrafo anterior pudiera hacer pensar; también hay amor y resulta entrañable lo que relatan tanto la madre como el hijo sobre las respectivas relaciones

con su padre, la primera, y su abuelo, el segundo.

No quiero dejar de mencionar la relevancia de la lectura de *La montaña mágica* de Thomas Mann en la vida de Catalán y las decisiones que toma basándose en su lectura, que le llevan a enfrentarse a los demonios que le acosan.

Miguel Catalán emplea un lenguaje a la altura de lo que relata, sin apresurarse en una descripción, ni acelerar en ningún momento la narrativa, con un dominio tanto del len-

guaje como de disciplinas diversas: música, arte y otras, que pone al servicio de la novela.

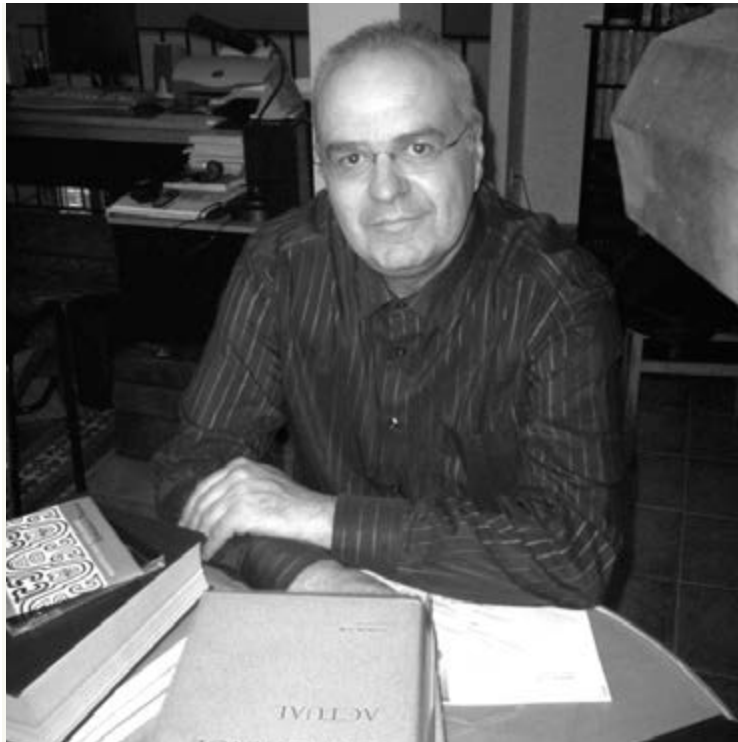
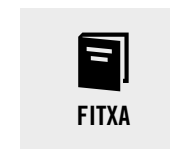
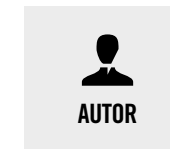
Perdendosi es una charla con un excelente conversador, una historia para degustar con paciencia y ánimo entero. Es un libro que invita a la reflexión y también a una introspección en nuestra memoria, estimulada por lo que vamos leyendo.

Suelo apuntar las frases que más me llaman la atención cuando leo; en esta ocasión han sido muchas, pero me gustaría mencionar una en particular que me ha hecho

sonreír tanto como pensar, y en la que quiero encontrar un destello de esperanza: «... si un director de cine no puede cambiar el final de una historia, entonces debe dedicarse a otra cosa».

J.E. ÁLAMO

ENLLAÇOS ▲

SOBRE EL AUTOR

Nacido en Valencia en 1958, Miguel Catalán es licenciado en Filosofía Pura por la Universidad de Valencia, donde también obtuvo el doctorado; es autor de una treintena de libros, algunos de los cuales han sido traducidos a idiomas como el francés, italiano, portugués y catalán. No limita a la creación su vínculo con las letras, también ejerce de traductor y, como tal, ha llevado al castellano obras de Ralph Waldo Emerson, Marcel Proust, John Ruskin, Ambrose Bierce, Karl Kraus y Friedrich Nietzsche. Además de todo lo anterior, es profesor de Pensamiento Político y Ética en la Facultad de Ciencias Políticas de Valencia.

UN REGAL ENVERINAT

Feliu –una ovella corrent– no s’ho esperava, però el vent li ha dut un regal. Un de tan important que no ha pogut ignorar. Sense pensar-s’ho ni un moment ha aprofitat l’ocasió per a distingir-se del ramat tot posant-se dret d’un saltiró. Feliu, que pasturava tan tranquil, ara resulta que té quefers més elevats i ja no mira amb ulls d’ovella de ramat.

Ara tot s’ho mira des de dalt, amb elegància, amb distinció.

M’ha semblat notar-li, si em permeteu, certa supèrbia que no sé jo...

Sense calcular les conseqüències,

Feliu s’ha erigit en governant dels seus semblants.

Tal ha sigut l’efecte del simple objecte, que diria que no ha dubtat massa

a exiliar tota ovella que no li fóra similar.

I és que Feliu, que no tenia mala intenció

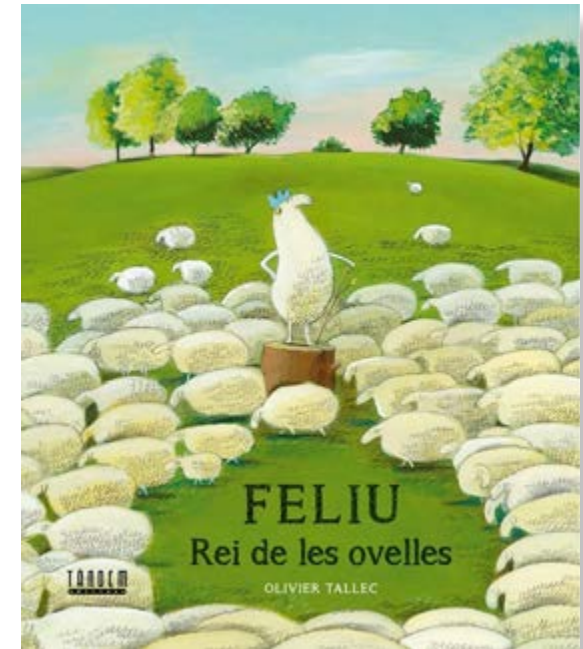
ha programat música i dansa al gran saló i s’ha fet regalar amb majestuosos tratges, magnífics jardins i animals salvatges.

Amb lluits discursos i grandiloqüència s’ha guanyat visites i molta reverència, però s’ha tornat desconfiat dels regnes propers

i ara entrena exèrcits sencers.

Però... que passarà si d’improvís el vent li porta el desencís?

Feliu, rei de les ovelles és una història en vers sobre els perills del poder i com de fàcil és deixar-se corrompre quan ens situem per damunt dels nostres iguals. Escrita i il·lustrada amb un finíssim sentit de l’humor per Olivier Tallec –nascut a Bretanya el 1970 i autor, entre d’altres, de la sèrie *Rita et Machin* o les novel·les gràfiques *Negrinha* i *Les Grands Soldats*–, aquest àlbum il·lustrat és, no cal dir-ho, per a

Feliu, rei de les ovelles

OLIVIER TALLEC / Autor

OLIVIER TALLEC / Il·lustrador

TÀNDEM EDICIONS (EDICIOS BROMERA). ALZIRA, 2015

32 pàgines / 978-84-8131-001-5 / 15,95 €

pobre lleó i la incompresa violència de les ovelletes-gos a l'escena de la cacera). En qualsevol cas, us convida a buscar el personatge final quan aguaita al llarg del llibre; jo l'he trobat dues vegades, si en trobeu alguna més, m'aviseu.

PAULA PÉREZ I DE LANUZA

ENLLAÇOS ▾

FITXA

AUTOR

adults i infants i en permet diverses lectures. Els més menuts de segur que quedaran encisats per l'encant de les il·lustracions que conté i els més grans llegiran entre línies sobre el feixisme, la xenofòbia, la supèrbia, el militarisme o l'absurd de la jerarquia i la política internacional; tots conceptes que cal que els primers vagen entenent per tal que puguin fer d'aquest un món millor del que els deixem.

Em permetré no desvelar el final del llibre, a l'espera que el gaudiu tant com jo, que des que va caure a les meues mans l'he llegit una i altra vegada, tot cantussejant les rimmes, observant els detalls de les magnífiques il·lustracions, la curadíssima paleta de colors o les expressions dels seus personatges,

tan senzilles i encertades en tot moment que atorguen caràcter amb molt pocs recursos (no us perdeu el semblant espordit del

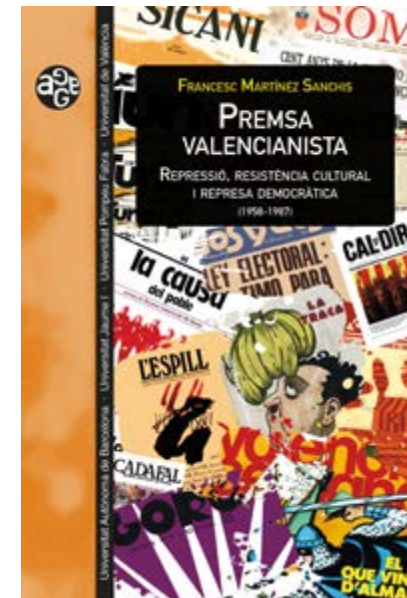
PREMSA VALENCIANISTA

Ara mateix, els mitjans de comunicació impresos estan experimentant un procés de canvis, les conseqüències del qual resulta impossible de preveure. Alhora, la societat valenciana es troba immersa en un escenari de modificacions polítiques i culturals que, entre altres factors, inclou una evident revifalla de les reivindicacions sobre l'ús de la llengua pròpia del país en tots els àmbits socials.

En aquestes circumstàncies, cal considerar especialment oportuna l'acurada investigació en què es basa aquest llibre, que informa de manera rigorosa i detallada sobre les publicacions periòdiques que empraren el valencià entremig del 1958 i el 1987, és a dir, durant la segona etapa de la dictadura franquista i els primers

anys de la monarquia de Joan Carles I, amb la Transició i la primera legislatura de les Corts Valencianes com a marc immediat de referència.

En efecte, l'autor ha establert un balanç minuciós en què apareixen desenes de capçaleres de caràcter molt divers, però totes interessants com a iniciatives innovadores en el seu moment. Aquesta és la primera aportació destacable de l'obra: dreçar la imatge sencera d'un moviment comunicatiu que va nàixer arreu del País Valencià, per donar resposta a dues demandes complementàries: una informació, sovint temàticament especialitzada o de proximitat geogràfica –continguts polítics o culturals i abast local o comarcal–, i l'ús de la llengua catalana, exclusiu o alternat amb la castellana. Eren dues demandes que no satisfieia,

Premsa valencianista. Repressió, resistència cultural i represa democràtica (1958-1987)

FRANCESC MARTÍNEZ SANCHIS / Autor
JOAN MANUEL TRESSERRAS / Prologuista
UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA. UNIVERSITAT
JAUME I. UNIVERSITAT DE VALÈNCIA. VALÈNCIA, 2016
«ANAQUEL NUEVO» / Col·lecció

290 pàgines / 978-84-490-6088-5 (UAB). 978-84-
16356-64-5 (UJI). 978-84-370-9909-5 (UV) / 20 €

ni de bon tros, la premsa tradicional, basada sobretot en els diaris. I aquest llibre té el mèrit d'analitzar aquella presència en l'espai comunicatiu, fragmentària i assetjada per mil dificultats, però al capdavall plenament transformadora i, en la mesura que podia, influent.

La informació recollida i estructurada per Francesc Martínez Sanchis ens restitueix una imatge completa i poc o gens coneguda d'un impuls de canvi, que ni tan sols en el moment mateix en què es produïa era fàcil de calibrar en les seues dimensions exactes. Estudiada i contemplada actualment, permet comprovar, amb tristesa, que, malgrat el temps transcorregut de llavors ençà, el panorama no ha millorat en la mesura que es podria haver previst amb unes dosis mínimes d'optimisme.

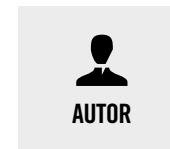
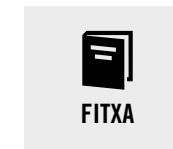
Prensa valencianista ofereix els elements necessaris per a establir aquesta comparació inesquivable, el resultat de la qual es pot avançar tenint en compte que l'obra estudia iniciatives periodístiques com ara *Gorg*, *Dos y Dos*, *Saó*, *Valencia Semanal*, *Trellat*, *Generalitat*, *L'Espill*, *L'Horta*, *El Temps*, *Daina*, *Cal Dir*, *Batlia*, *Afers*, *Camacuc*, *Cairell*, *All-i-Oli*, *Caplletra* i d'altres. És a dir, revistes d'informació general o literària, infantils, polítiques, sindicals, de ciències humanes, d'abast general o comarcal, de diferents ideologies, pressupostos i pressupòsits. De

totes elles, només unes poques han aconseguit mantenir-se al llarg dels anys, dels canvis polítics i de les dificultats econòmiques. I no en tots els casos, cosa lamentable, les que han desaparegut pel camí han trobat mitjans que les hagen substituïdes. En qualsevol cas, en els darrers temps sembla apuntar una esperançadora eclosió de noves capçaleres digitals, en què la llengua del país està present amb força i que podrien millorar-ne notablement la perspectiva.

FRANCESC PÉREZ I MORAGÓN

ENLLAÇOS

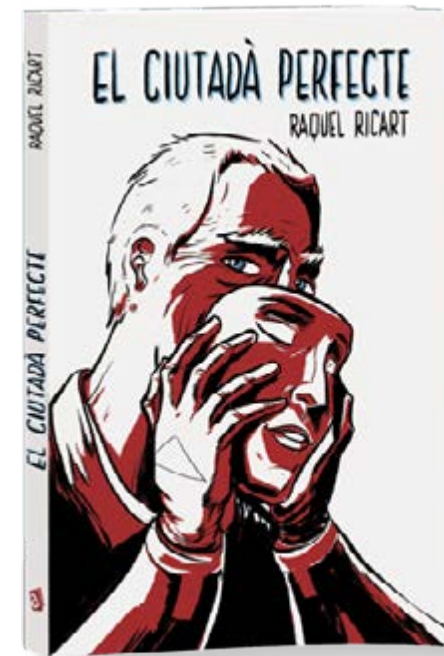

UN TERRITORI LLIURE DE DOLOR, DE MALALTIA I DE PASSIÓ

En un món en aparença perfecte, alguns individus comencen a qüestionar-se si no han pagat un preu excessiu per accedir a aquesta vida plana, sense daltabaixos. *El ciutadà perfecte* és una obra a mig camí entre la ciència-ficció i la novel·la d'intriga.

Continent és un món sense silenci: pertot sona una música *New Age* electrònica que contribueix que els habitants tinguen el cos relaxat i el cap ocupat. En aquesta contrada no es pateixen malalties, dolors ni preocupacions: no es coneixen la inquietud, la incertesa, però tampoc

la passió o l'amistat. Així és l'univers d'*El ciutadà perfecte*, flamant Premi de la Crítica de l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana en la modalitat de literatura infantil i juvenil. Continent és un espai impol·lut, on regna Biopoder, que controla que cap individu no es faça excessives pregun-

El ciutadà perfecte

RAQUEL RICART / Autora

XÈLÒN XLF / Il·lustracions

Premi de la Crítica de l'IIFV en la modalitat de literatura infantil i juvenil

ANDANA EDITORIAL. ALGEMESÍ, 2015

«TRENCADÍS» / Col·lecció

200 pàgines / 978-84-16394-04-3 / 12,50 €

tes ni s'obsessionen per res –activitat, cosa o ésser viu–, que no s'establisquen lligams forts entre les persones i que ningú no isca de l'Estat i ni tan sols se li ocórrega.

Amb Aldous Huxley com a rerefons –i alguna pinzellada de Ray Bradbury–, Raquel Ricart (Bétera, 1962) ha construït una narració antiutòpica, amb trets de novel·la policíaca, que avança per dos línies argumentals sinuoses que s'entrecruen i que convergeixen al final: les perquisicions del cap d'Escrutini, que treballa per a Autoritat Social i que vol tancar un cas antic que encara cueja –un experiment que no isqué com esperava–, i les passes de Viravintu, que està a les ordres d'aquell però que, a partir del que ha descobert, ha entrat en contacte amb Diferència, una espècie d'organització clandestina que lluita contra Biopoder i que vol contribuir a despertar aquesta societat quasi anestesiada, espectral. El primer fil condueix el lector a Sian'Na, una dona de les Illes, territori exterior a Continent que hi té ben poc en comú, però també rígidament jerarquitzat i dominat per tradicions ancestrals i creences. El segon conta

la història de Sisàlex, un dels pocs habitants de Biotrés que ha aconseguit travessar les fronteres de Continent i ha conviscut amb els humans imperfectes de més enllà. A això

cat on es reflecteixen dos mons contraposats –un de científic, fred i correcte, i un altre, diguem-ne, naturalista i supersticiós– que, tanmateix, tenen punts en comú, com ara el fet que els fills creixen i s'eduquen aliens als progenitors –curiosa coincidència. En ocasions, l'obra es ressent d'excessives explicacions o de juís massa explícits –sobre la maldat de Biopoder, sobre la necessitat de les emocions, sobre la relació entre patiment i gaudi–; però, en general, hi predomina l'evocació i el suggeriment en una trama que mesura la tensió creixent i en la qual destaca el cap d'Escrutini, complex i contradictori, el personatge més sòlid i captivador, sobre el qual descansa l'estructura del llibre.

ARANTXA BEA

cal afegir les gravacions d'Untur, un jove inquiet que s'interroga sobre el seu origen.

El ciutadà perfecte està construïda, doncs, sobre un conjunt de veus, de fragments que a poc a poc encaixen i formen un trenca-closques bigarrat, una mena de mirall tren-

ENLLAÇOS

FITXA

AUTORA

DEMO

VÍDEO

PREMI

ACTE DE JUSTÍCIA

L'any 2015 es van promoure des de distintes entitats culturals dos aniversaris de dues figures contemporànies referencials: Ovidi Montllor i Manuel de Pedrolo. Els diversos actes d'homenatge arreu el territori van servir per a reivindicar les seues obres, però també per a constatar una evidència feridora: anar de concert és més senzill que llegir. Ha estat un aniversari, per tant, desigual durant el qual la figura d'Ovidi ha ocupat els escenaris que li van estar vetats en l'últim tram de la seua carrera, mentre que assistíem a una recuperació menys pronunciada de la figura de Pedrolo. D'aquest s'ha rescatat la dimensió més política, sovint reduïda a algunes consignes repetides en forma de mantra. Ha estat un any Pedrolo gairebé fantasmagòric que demostra que la seua obra desperta encara certes incomoditats. Enmig d'aquest greuge, l'editorial Sembra Llibres ha tractat de rescabalar la memòria

de l'escriptor de l'Aranyó amb *Acte de violència*; una obra paradigmàtica de la seua producció.

Acte de violència (originalment *Estat d'excepció*) fou la primera novel·la guardonada amb el Premi Prudenci Beltrana l'any 1968, creat com a resposta als premis de novel·la en castellà que promocionava l'Ajuntament de Girona. Ja en aquell moment, l'obra venia de recórrer un periple de sis anys d'entropessar amb els obstacles de la censura. Tot i el premi, Pedrolo no la va veure publicada fins a l'any 1975. Aquest daltabaix temporal, que afectà el conjunt de la seua obra, va condicionar-ne la recepció. *Acte de violència* havia estat escrita al socaire de les primeres manifestacions antifranquistes de la dècada dels seixanta. Llegida una dècada després, al bell mig de les derives pactistes de la Transició, resultava un testimoni d'ambicions pretèrites no gaire còmode. La raó és ben senzilla:

Acte de violència

MANUEL DE PEDROLO / Autor

SEMBRA LLIBRES. CARCAIXENT, 2016

293 pàgines / 978-84-16698-00-4 / 19 €

l'obra és la crònica de la resistència i victòria d'un poble davant una dictadura en descomposició. La realitat política d'aquells anys substituïa les paraules *victòria* per *pacte* i *resistència* per *concordia*.

L'obra està dividida en les quatre jornades de vaga que condueixen al final d'un règim autoritari, d'una tirania, la presència de la qual gravita durant tota la narració sense aparèixer, com una amenaça que es pot desfermar en qualsevol moment. A partir d'un

estil directe i despul·lat, Pedrolo, utilitzant profusament els diàlegs, construeix una sèrie d'instantànies que van encaixant a mesura que avança l'acció. Així, recorrem els diferents barris d'una ciutat, el nom de la qual no s'esmenta, de la mà d'una nòmina àmplia de personatges. L'autor opta per una novel·la coral per mostrar-nos les distintes percepcions dels seus habitants; des de nens que van a l'escola fins a botiguers, periodistes, policies, funcionaris de l'administració... Darrere d'aquesta tria hi ha una intenció de reflexionar sobre qüestions relacionades amb els debats polítics de l'època en què va ser escrita; com ara la funció dels intel·lectuals, la posició dels mitjans de comunicació o els límits morals de les forces repressives; unes qüestions diluïdes en l'oceà de la postmodernitat, però relançades per l'actualitat social.

JOANJO GARCIA

ENLLAÇOS ▾

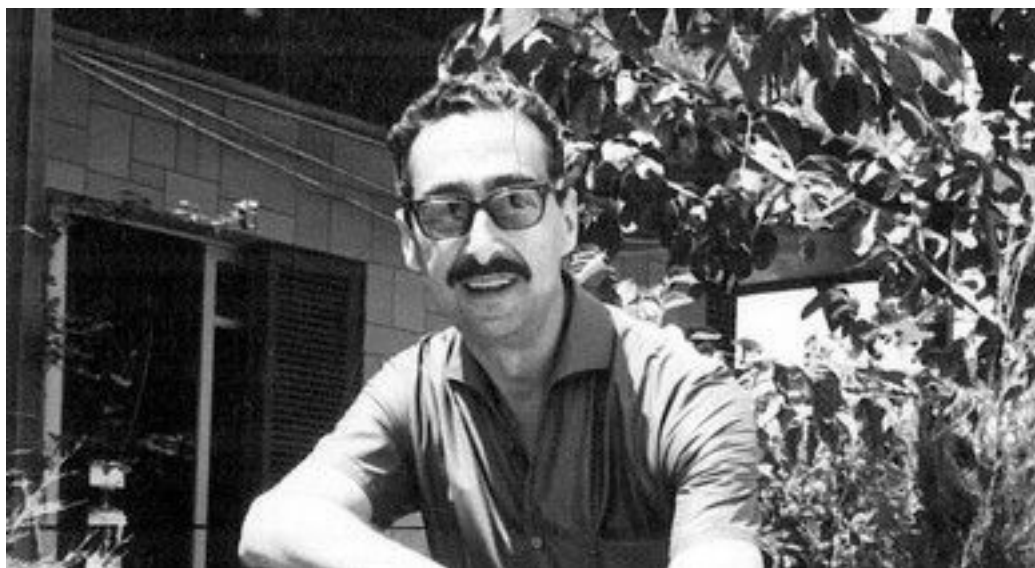
FITXA

AUTOR

DEMO

LA MALETA VIATGERA DE LA MONA SABUDA

La mona lectora viu a la vora del riu Limpopo; travessa el riu d'ací cap allà pel pont de lianes. Un dia, la maleta de contes que havia trobat es queda a l'altra banda i la mona ha de trobar-hi solucions: ningú no pot viure, ja, sense els seus contes en aquella regió farcida d'animals de tota mena.

Ja es veu, ja, que la gent que llegeix acaba tenint bones idees, també, per a la vida. Això és el que li passa a la mona protagonista: es troba una maleta de llibres, amb la qual es vol convertir en la contacontes més experta i enginyosa de la selva. Però una dia la maleta es queda a l'altra banda del riu Limpopo, i la mona ha de fer mans i mànigues per recuperar-la, si és que la recupera (que siga un llibre infantil no vol dir que en puguem anar contant el final, a tort i a dret).

La barreja de les il·lustracions de Núria Feijoo, el conte de Llorenç i l'enginy de la mona ens ofereixen diversió i tones d'imaginació. Aquesta mona amb ulleres d'aviador ens evoca els temps dels viatjants aventurers; la idea de la bibliotecària que va per la selva amb una maleta de llibres (que no apareix il·lustrada, però que bé que mereixeria la seua pròpia història) ens impel·leix a imaginar un món en què la cultura i les històries són tan importants com el pa (o la serp) que ens mengem. La solució

La mona lectora

LLORENÇ GIMÉNEZ, EL CONTACONTES / Autor

NÚRIA FEIJOO / Il·lustradora

EDICIONS DEL BULLENT. PICANYA, 2016

32 pàgines / 987-84-9904-178-0 / 14 €

final ens transporta al món de les faules, en què els animals astuts s'ensenyoreixen dels altres, els quals no poden fer cap altra cosa

més que rendir-se a l'evidència de la bona gestió.

L'edició en tapa dura i format quadrat és una fantàstica elecció de l'editorial: d'una banda, el xiquet no ha de tenir por de passar una vegada i una altra les pàgines, i de fer-se llegir el conte dues vegades al dia, com una medicina enriquidora. D'altra banda, és un format que permet fer que siga el llibre de capçalera d'aquesta etapa de l'infant: la història és fàcil de seguir i repetir per mitjà de les il·lustracions, que ens transporten a les vores del Limpopo, un riu tan tranquil com ferotge, poblat d'animals i travessat per ponts de lianes.

Llorenç ha fet una picada d'ullet a Rudyard Kipling i el seu conte sobre *L'elefant que va anar al riu Limpopo* (on aprenem per què

aquests animals tenen trompa). En tenim una bona versió llegida per part del grup [Ara Va De Bo en Spotify](#).

En definitiva, *La mona lectora* és un conte molt especial amb el qual tots, tant adults com xiquets, podem fer volar la imaginació i compartir moments d'aventura. Esperem que algú ens conte la història de la pobra bibliotecària que perd la maleta (diria que ara deu treballar en un bibliobús, com que és tan viatgera...) i que algú altre ens conte com la mona va ser capaç d'arbitrar entre un tauró i un cocodril, i que tots se'n sortiren mitjanament satisfets. O potser és millor que ningú no ens ho explique, sinó que refem nosaltres eixos bocinets d'història que sempre han de quedar en secret.

MAITE INSA GUALDE

ENLLAÇOS ▾

FITXA

AUTOR

IL·LUSTRADORA

DEMO

VÍDEO

VÍDEO

TEMPS DE POESIA

L'escriptora alcoiana Mercè Climent ha publicat aquest 2016 el seu primer llibre de poesia, *Infinítamant*, un poemari amb el qual va obtenir el X Premi de Poesia Ibn Jafadja Ciutat d'Alzira l'any passat. Fins ara, Climent havia editat diversos llibres de narrativa infantil i juvenil, com ara *Lina Panxolina i el quadern màgic*, *Marc i el poder sobre el temps*, *La flauta màgica* i *Moros i cristians*.

INFINITAMANT

Infinítamant és una paraula de nova creació que l'autora ens ofereix generosament i que defineix un individu l'amor del qual és inesgotable.

Amb aquest llibre, Mercè Climent aposta per una poesia clara, diàfana, que entra dins dels paràmetres del realisme intimista i amb una certa predilecció pel vers lliure.

Hi ha en Climent una necessitat de definir les emocions i els sentiments,

això ho trobem en diversos moments de l'obra, sobretot en el primer dels cinc apartats en què ha dividit el llibre, «La felicitat, la tendresa, la raó». També hi trobem el gust per l'al·legoria, «Dos ocells», «El Pescador».

Combina el vers breu, producte d'un colp de geni, «Blanc sobre negre», «Temps», «Mortalla»..., amb versos més llargs on d'una manera quasi narrativa ens descriu un escenari sobre el qual esbossarà un acte, com ara en «Girallunes».

Estem davant d'un llibre de poesia amorosa que ens parla dels diversos

Infinítamant

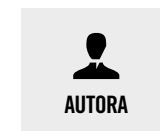
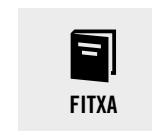
MERCÈ CLIMENT / Autora

BROMERA. ALZIRA, 2016

«POESIA» / Col·lecció

88 pàgines / 978-84- 9026-614-14 / 14,95 €

ENLLAÇOS

moments pels quals passa una relació de parella. Instants d'un goig, d'un plaer, d'una felicitat infinites en què no res importa sinó l'altre i tot allò que ens ofereix generosament, uns instants en els quals tenim els sentits ben alerta i receptius a cada gest, a cada paraula, a cada so, a cada flaire, un temps on el món ens pareix acabat de crear per a nosaltres, els amants. No és el món cruel que ens relaten els noticiaris, n'és un altre, que no sabem d'on ha eixit; amable, bellíssim, espill de la generositat que desprén l'estima dels amants.

Moments també per a la tristesa, una tristesa sòlida i que es pot tallar amb un coltell, un sentiment provocat pels desacords, els malentesos, la ruptura... Una tristesa que crida a les llàgrimes, que ens solcaran pel rostre, que exigix pluja. La pluja, una metàfora recurrent en aquest llibre, un mot curt però capaç de crear una atmosfera melancòlica.

Però estem davant d'un llibre amable. No s'equivoquen, no parle del que expressen els poemes, que són sentiments, emocions viscudes amb intensitat. Vull dir que és amable perquè és com una casa amb les portes obertes de bat a bat i on qualsevol lector o lectora amb una mínima curiositat intel·lectual, amb un mínim gust per la bellesa, pot entrar-hi i gaudir sense hermetismes fal·laços de cadascun dels versos i fer-los seus si així ho vol; ja que és un llibre en el qual la senzillesa i la bellesa es donen la mà, amb versos clars, directes i amb un ritme àgil.

Mitjançant les diverses citacions d'aquest poemari trobem, per una banda, les lectures poètiques de l'autora, unes lectures els ecos de les quals ens donen pistes de quins són els seus interessos estètics: Estellés, Vinyoli, Ponç Pons, Huidoro, Clapés o Ramon Guillem, a qui, una vegada més, no cal fer cas perquè sempre ens repeteix que els pròlegs estan fets per a no ser llegits, i ara signa un pròleg per a aquest llibre de recomanada lectura.

D'altra banda, també hi ha la reivindicació en Climent, sempre constant i present, de la figura del seu pare. Mercè se sap poeta i filla de poeta; d'un poeta per desgràcia poc conegut i reconegut però que va tindre en vida una gran passió per la poesia.

Hores ingrates

ROBERT CORTELL / Autor

BROMERA. ALZIRA, 2015

«BROMERA POESIA» / Col·lecció

64 pàgines / 978-84- 9026-497-3 / 14,95 €

ENLLAÇOS ▾

FITXA

AUTOR

DEMO

Durant l'any 2015 l'editorial Bromera ha publicat en la seua col·lecció de poesia les obres que han estat guardonades amb tres dels més reputats premis literaris valencians: l'Ibn Jafadja-Ciutat d'Alzira, el Vicent Andrés Estellés de Burjassot i el Roís de Corella-Ciutat de València. Els tres llibres, *Hores ingrates*, de Robert Cortell; *Alfabet del desig*, de Francesc Rodrigo, i *Terra sagrada*, de Manuel Roig Abad.

TRES AUTORS DE TRES GENERACIONS DIFERENTS I UNA MATEIXA

Els tres llibres tenen en comú que els seus autors practiquen una poètica de l'experiència, que escriuen una poesia d'un realisme marcadament intimista amb notables referents autobiogràfics. Cadascun dels poetes ha nascut en una dècada diferent. Així, Cortell ho va fer en la dels cinquanta; Rodrigo, en la dels seixanta, i Roig Abad, en la

dels setanta del segle passat; i, a pesar d'aquesta distància generacional, els tres compartixen els mateixos referents literaris que han marcat la seua manera d'entendre la poesia, Vicent Andrés Estellés i la generació dels setanta.

Robert Cortell dividix en tres apartats *Hores ingrates*. En el primer, que porta el mateix títol que el poemari, ens parla de com ha sentit l'amargor del moment en què la quotidianitat vital d'un ésser humà, de colp i volta, deixa de ser important i n'apareix una altra generada per la certesa de la proximitat de la fi, acompanyada pel deteriorament físic i mental i la dependència, que no és poca cosa, i ho fa amb uns poemes carregats de veritat i posseïdors d'una gran bellesa, cosa que em fa atrevir-me a dir que som davant del millor text literari que Cortell ha escrit mai. En el segon apartat, «Melodies silenciades», ens parla del passat,

Alfabet del desig

FRANCESC RODRIGO / Autor

BROMERA. ALZIRA, 2015

«BROMERA POESIA» / Col·lecció

72 pàgines / 978-84- 9026-307-5 / 14,95 €

ENLLAÇOS

FITXA

AUTOR

d'eixe moment en què l'autor va creure que podria haver reeixit dels diversos embats de la vida. La poesia de Cortell naix ací de la seua relació amb la ciutat, amb la soledat, amb la creació literària, i ens conta les seues realitats més íntimes, la seua experiència vital. Aquests poemes, igual que els de la resta del poemari, estan conformats per versos escrits al ritme que imposa el tic-tac del pas del temps. En el darrer apartat, «Pluja canviant», Cortell es recrea traçant línies que separen l'ara i ací del temps que vindrà. De les possibles petjades que restaran després de la nostra mort, encara que ningú no recorde qui les va fer. També ens parla de la por, de la soledat, de la literatura, d'allò que el mou a escriure, del perill que oculten certes preguntes i del camp de mines que són algunes respostes.

Francesc Rodrigo dividix *Alfabet del desig*, al seu torn, en set apartats a través dels quals reflexiona sobre la idea de la mort i la por que aquesta genera en l'ésser humà, i també sobre el fet d'escriure que qualifica com una lluita impossible que manté per a vèncer la mort i l'oblit obligat que aquesta comporta. Rodrigo ens parla de la llum i la foscor, del pas del temps que s'empassa amb voracitat la vida, de la memòria com una arma de desacceleració del temps, una arma contra la solitud i la por, però que no deixa de ser una arma de doble tall que ens porta a l'engany que sempre oculta la nostàlgia.

Manuel Roig Abad dividix *Terra sagrada* en quatre apartats, quatre que en realitat són dos grans blocs; el primer estaria conformat per «Enguany d'ahir» i el segon per «Hui de hui», «Sis lliçons pràctiques de felicitat» i «La sort d'un cor feliç». Així, en el primer bloc ens parla del pas del temps, de la memòria, de la recreació dels records com un engany que ens és necessari. De la relació del poeta amb els records que se'ns apareixen com a matèria primera de la literatura, la memòria com un exercici literari, i també del desig de la presència d'aquells que habiten en el record. En el segon bloc, Roig Abad ens parla del present, de la relació que té amb els nouvinguts en la seua vida, els fills. Són versos que expressen el difícil exercici de la paternitat, ple d'alegries, de sorpreses i temors. Més endavant, el poeta es recrea en els moments màgics que li ha oferit la paternitat i ho fa mitjançant poemes llargs on hi ha una voluntat narradora que supera el poeta, és com si volguera tatuar sobre el full del paper en blanc cada detall perquè no es perda ni s'engrogisca amb el pas del temps. Per a tancar el llibre ens oferix quatre poemes on reflectix com de ràpidament passa el temps quan les coses van bé. Els fills es van fent majors a la carrera i el present, en un tancar i obrir d'ulls, es convertix en passat i, per tant, en memòria.

MANEL ALONSO I CATALÀ

Terra sagrada

MANUEL ROIG ABAD / Autor

BROMERA. ALZIRA, 2015

«BROMERA POESIA» / Col·lecció

72 pàgines / 978-84- 9026-307-5 / 14,95 €

ENLLAÇOS ▾

FITXA

AUTOR

Ciutat de campanars

TONI SABATER / Autor

EDITORIAL DRASSANA. VALÈNCIA, 2016

161 pàgines / 978-84-944732-8-9 / 17,95 €

ENLLAÇOS ▾

FITXA

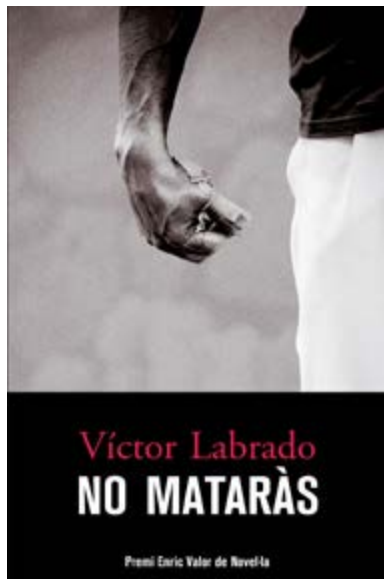
UNA LLARGA PASSEJADA CIVILITZADA

Toni Sabater es va donar a conèixer com a escriptor amb el dietari *Dies* (2013). Aquell va ser un text notable que bussejava en la història familiar (blasquista i republicana) i, sobretot, retia homenatge a la ciutat de València a la manera estellesiana: com la celebració d'un espai amb noms, amb un eco del poema «Cos mortal» de la magnífica obra mestra *Llibre de meravelles*.

La passió que sent Sabater per Estellés no s'ha apaivagat amb la nova obra, com demostra la seua cita preliminar: «Seràs la clau que obri tots els panys / seràs la llum, la llum il·limitada». La València dels trescents campanars –segons el tòpic instaurat per Víctor Hugo– és ara el tema, però. Sabater n'escull dotze (nombre simbòlic on n'hi haja), com les dotze parròquies fundacionals de Jaume I i aprofita per a fer un recorregut emotiu pels barris que senyoregen: Sant Joan del Mercat, Santa Caterina, Sant Martí, el Patriarca, el Carme, Sant Esteve, Santa Mònica, el Pilar, Sant Valer, Sant Agustí, Sant Sebastià i Santa Maria del Mar.

El resultat és un bell cant d'amor –novament– a València, escrit amb la pulcra prosa que ja coneixíem de l'autor, un llibre personal i profundament civilitzat.

VÍCTOR COTLLIURE

No mataràs

VÍCTOR G. LABRADO / Autor

PREMI ENRIC VALOR DE NARRATIVA

252 pàgines / 978-84-9026-545-1 / 19,95 €

ENLLAÇOS ▾

RECUPERANT UN MITE PERDUT

Encara que *No mataràs*, de l'escriptor Víctor Labrado (Sueca, 1956), se'ns presenta amb forma de novel·la, és en realitat un exhaustiu exercici de recuperació de la memòria, sense concessions a la ficció. Tampoc no estem davant d'un relat històric a l'ús, sinó més bé del rescat de l'oblit d'allò que anomenem intrahistòria: dels fets i les persones anònimes, que no figuren en els llibres, però que, igualment, són arrossegats pels esdeveniments, per allò que els toca viure, i n'esdevenen una part.

Amb el fil conductor de la peripècia de Pepe, *el Carinyo*, jugador de raspall de Rafelcofer que, després de la Guerra Civil (1936-1939), es va amagar a la muntanya per fer-se maqui, Labrado reuneix gran quantitat d'episodis terribles entorn del conflicte nacional. Una col·lecció esgarrifadora, i de vegades també curiosa, d'anècdotes i injustícies comeses per ambdós bàndols. Aquest vibrant treball li va valdre el Premi Enric Valor de Novel·la.

L'escriptor narra amb precisió, distància i ritme. La tasca de documentació, encomiable, reconstrueix un món ja perdut per a la memòria col·lectiva. Un món on la pilota valenciana era encara l'esport que alçava passions per davant del futbol.

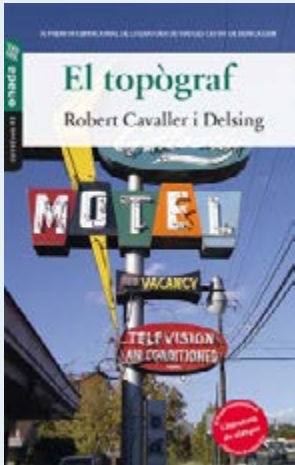
La reflexió fonamental que suggereix *No mataràs* és que la història no solament està formada per allò que s'estudia a l'escola, sinó també per milers d'esdeveniments callats dels quals no queda més registre que la memòria dels veïns. Amb aquesta matèria, l'autor suecà reconstrueix amb cura exquisida la figura de Pepe, *el Carinyo*, fins donar-li la misteriosa dimensió de mite.

JOSÉ MIGUEL VILAR-BOU

ONADA EDICIONS

EL TOPÒGRAF

En Roger és un topògraf contractat per Roadpilot Ltd., una empresa anglesa dedicada a vendre dispositius electrònics avisadors de radars de velocitat. La seva feina consisteix a recórrer el món occidental actualitzant la base de dades de Roadpilot, *in situ*. En Roger aprofita l'avinentsa dels seus viatges per visitar museus i antigues biblioteques a la recerca de mapes topogràfics: descobreix tota mena d'històries relacionades amb la professió. Cada cop que torna a Barcelona, però, al Roger l'espera el drama de la seva xicota, la Núria, en coma de fa cinc mesos, i una fillastra de quatre anys, la Dàlia, que ja no parla, emmudida.

En el darrer dels seus viatges, en Roger queda atrapat per la neu i només pot demanar socors a les monges d'un convent tarragoní que l'aixoplugaran durant uns dies. A partir d'aquí, neix una relació mal entesa entre el topògraf i les monges, que acabaran immiscint-se tant en la vida del protagonista que fins i tot perdrà la custòdia de la Dàlia. Aleshores comença una fugida per mig Catalunya per salvar la petita, al marge de la legalitat.

EL TOPÒGRAF

XI Premi internacional de Literatura de viatges
Ciutat de Benicàssim

ROBERT CAVALLER I DELSING / Autor

ONADA EDICIONS. BENICARLÓ, 2016

288 pàgines / 978-84-16505-45-6 / 18 €

ENLLAÇOS ▾

Fitxa

Autor

ANDANA EDITORIAL

FRED, L'AMIC IMAGINARI

Per què desapareixen els amics imaginaris? La història de Fred

Tenir un amic imaginari és un tema clàssic en la infància de molts nens i nenes. L'existència d'aquests misteriosos «amics» que apareixen (i desapareixen) un bon dia a la «realitat» dels més petits és sens dubte un dels grans misteris que ens queden per resoldre. Com apareixen? Per què? Quan se'n van? Per què els oblidem tan fàcilment? Tots aquests dubtes que volen per l'aire

tenen ara la seva resposta.

Per resoldre aquests «misteris» tan importants cal comptar amb grans especialistes. I per aquest motiu ha sigut necessari reunir dos dels grans noms de la literatura infantil. L'escriptor Eoin Colfer i l'il·lustrador Oliver Jeffers han treballat plegats per donar resposta a aquests dubtes, i han creat el llibre *Fred, l'amic imaginari*, un àlbum il·lustrat magnífic que aborda el tema de l'amistat, des d'un punt de vista especial.

FRED, L'AMIC IMAGINARI

EOIN COLFER / Autor

OLIVER JEFFERS / Il·lustrador

NÀDIA REVENGA / Traductora

ANDANA EDITORIAL. ALGEMESÍ, 2016

48 pàgines / 978-84-16394-25-8 / 14,99 €

ENLLAÇOS ▾

Fitxa

Autor

Il·lustrador

NOVETAT!

AFERS

UNA NOVA VIA PER A L'EMPRESA VALENCIANA. BASES I PROPOSTES ECONÒMIQUES PER AL FUTUR

L'empresa valenciana s'ha mostrat històricament dinàmica davant les dificultats que ha patit (absència de recursos naturals, manca d'infraestructures, etc.). Així, la «via valenciana» s'ha materialitzat en una forma singular de fer empresa, dotada amb uns trets característics que tradicionalment han generat benestar per a la nostra societat (mitjançant l'obertura als mercats exteriors, l'emprenedoria, els clústers industrials, etc.). No obstant això,

l'economia valenciana ha sigut invisible com a objecte d'estudi fins fa unes poques dècades. El present duu nous escenaris post-crisi on la globalització, les TIC, el canvi climàtic, els països emergents o els nous riscos geopolítics han evidenciat la pèrdua dels nostres avantatges competitiu tradicionals. Un present delicat, no únicament a causa de la crisi, ja que nombrosos motors que impulsaven la nostra economia han desaparegut o s'han tornat molt febles. Així, la profunda transformació del nostre model productiu requereix un diagnòstic rigorós i un plantejament clar de les alternatives adequades per a fer front als nombrosos reptes que tenim.

UNA NOVA VIA PER A L'EMPRESA VALENCIANA.

Bases i propostes econòmiques per al futur

ELIES SEGUÍ MAS (ED) / Autor

EDITORIAL AFERS. VALÈNCIA, 2016

«LLIBRES DEL CONTEMPORANI» / Col·lecció

222 pàgines / 978-84-16260-20-1 / 18 €

ENLLAÇOS

Fitxa

Autor

Article

NOVETAT!

SEMBRA LLIBRES

ELS MILLORS RELATS DE ROALD DAHL

El llibre ideal per celebrar el centenari de Rold Dahl

Un inventor que fabrica una gran màquina capaç d'escriure millor que qualsevol novel·lista. Un mariner que es juga el dit de la mà per un Cadillac. Un antiquari avar que es disfressa de capellà per estafar les seves víctimes. Una parella amb aires de grandesa que contracta un majordom per impressionar als seus convidats...

Roald Dahl és un dels grans mestres de la literatura del segle xx. Obres com *Matilda*, *Charlie i la fàbrica de xocolata* o *Les bruixes* formen part de les nostres vides. Però també és un referent dels relats per a adults. Peces perfectes protagonitzades per personatges extravagants i magnètics que han esdevingut clàssics del gènere. En aquest llibre trobareu una deliciosa selecció dels seus millors relats amb els ingredients que el fan tan especial: humor, emoció, sarcasme i capacitat de meravella, sovint amb un punt fosc i macabre.

ELS MILLORS RELATS DE ROALD DAHL

ROALD DAHL / Autor

SEMBRA LLIBRES. ALGEMESÍ, 2016

240 pàgines / 978-84-16698-03-5 / 18 €

ENLLAÇOS

Fitxa

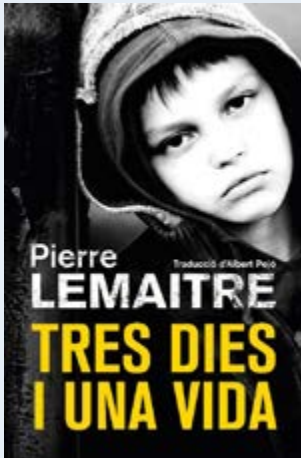

Autor

NOVETAT!

BROMERA

TRES DIES I UNA VIDA

Una novel·la addictiva sobre els límits de la culpa i la innocència

Nadal del 1999. Davant d'Antoine, de 12 anys, el veí remata el seu gos ferit, acte que deixa el nen trasbalsat per l'estima que sentia per l'animal. Uns dies després, fruit d'aquesta esfereïdora escena, Antoine, posseït per la ira i engegat per la ràbia, ataca fatalment un amic.

El nen queda devastat pel que ha fet, pel pànic i el desconcert que li genera l'aterridora imatge del company. Podrà amagar el crim que ha comès sense voler? Durant els dos dies següents, la por i l'ansietat que pateix són indescriptibles. El cercle s'estreny, i cada hora que passa l'acosta més a la seva detenció. Però un esdeveniment imprevist, farà que la situació canviï d'una manera inimaginable.

TRES DIES I UNA VIDA

PIERRE LEMAITRE / Autor

EDICIONS BROMERA. ALZIRA, 2016

«L'ECLÈCTICA» 264 / Col·lecció

272 pàgines / 978-84-9026-687-8 / 18 €

ENLLAÇOS

Col·lecció

Autor

NOVETAT!

PUV

REV. L'ESPILL NÚM. 51

Una revista excepcional de pensament contemporani que aborda qüestions concretes i molt interessants

Amb un nou format i presentació renovada, *L'Espill*, núm. 51, inclou noves seccions, com ara la dedicada a l'obra d'un artista destacat, en aquest cas Perejaume, amb UNA obra seua, un text del mateix artista i un assaig de Manuel

Guerrero. Articles de Salvador Giner sobre Ramon Llull, Terry Eagleton sobre la mercantilització de la universitat, Georgi Marinov sobre ciència i creixement econòmic, Paola Lo Cascio sobre el procés sobiranista a Catalunya i el final d'un cicle polític, Toni Mollà sobre el poder de la comunicació, Gonçal López-Pampló sobre l'assaig, Àlex Broch sobre l'obra de Martí Domínguez. «Consideracions intempestives sobre els Països Catalans» és el títol del dossier, amb articles d'Antoni Furió, Gustau Muñoz, Pau Viciano, Ferran Garcia-Oliver i Antoni Rico. Conversa amb Josep Piera. Dietari d'Enric Balaguer. Ressenyes a cura de Vicenç M. Rosselló, Carles Cabrera i Javier Ruiz Moscardó. Com a document, la correspondència inèdita entre Josep Iborra i Josep Garcia-Ricart.

REV. L'ESPILL NÚM. 51

DIVERSOS AUTORS / Autors

PUBLICACIONS DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA. VALÈNCIA, 2016

253 pàgines / 0210-587X-51 / 9 €

ENLLAÇOS

Fitxa

LA ROSSA
LIBRES EN FERRIS

«Hazel Morse was a large, fair woman of the type that incites some men when they use the word “blonde” to click their tongues and wag their heads roguishly»

I així, de la mateixa manera que aquest primer fragment inicia el relat *Big Blone* de l'escriptora Dorothy Parker, la llibreria La Rossa utilitza les mateixes paraules per a començar la seua història. I és que, com diu la propietària, Alodia Clemente, «l'esperit de l'escriptora Dorothy Parker encarna perfectament els valors que es projecten en aquesta iniciativa».

La llibreria està situada al carrer d'Enrique Navarro, 26, en ple barri de Benimaclet, «un barri obert, zona d'estudiants, d'intel·lectuals i de gent implicada». Alodia va pensar que era el lloc idoni per al seu concepte de llibreria: una llibreria d'obres escrites només per dones però que

LLIBRES ESCRITS PER DONES, LLIBRES LLEGITS PER PERSONES

poden ser llegides per qualsevol públic, masculí o femení, adult, juvenil o infantil.

En paraules d'Alodia «per a mi no existeix el concepte de literatura femenina ja que no crec que les obres escrites per dones siguin només per a dones. Mary Shelley és l'autora de *Frankenstein*; *Harry Potter* va ser escrita per una dona i així podríem continuar amb *Els jocs de la fam*

o *Divergent*, per posar uns exemples més actuals». I amb aquesta premissa naix la llibreria La Rossa: trencar amb els «tòpics absurds del concepte de literatura femenina» per animar tot el públic a llegir estes obres i així promocionar la figura de les dones en l'àmbit cultural i social.

«La idea de la llibreria va nàixer com una forma de promocionar les autores.

La llibreria La Rossa vol donar visibilitat a les dones escriptores en contrapartida de les injustícies que sofreixen en la promoció de les seues obres al món literari.

---

requisit per formar part de les seues pres-
tatgeries és que siguen «obres escrites o
il·lustrades per dones i que fomenten la
igualtat de gènere i el respecte a totes les
opcions sexuals, polítiques, ideològiques,
ètniques, culturals...».

Parlem, doncs, des d'autores premi No-
bel fins a d'altres de més desconegudes
per al públic general o que no trobaríem
en una llibreria convencional: «m'agrada
fer les meues apostes personals com Isak
Dinesen, Joan Lindsay, Megan Abbot,
Christa Faust o Toni Morrison. D'autores
valencianes hi ha Fani Grande, Matilde
Asensi, Carmen Amoraga, Alicia Palazón,
Lucrècia de Borja, Raquel Ricart o Isabel-
Clara Simó entre d'altres».

Les dones som les grans lectores però tam-
bé som grans escriptores i supervendes i la
major part del temps no se'ns dona publi-
citat al mateix nivell que als autors. En els
rànkings de llibres recomanats, les obres
escrites o il·lustrades per dones a penes
apareixen. És el meu xicotet gra d'arena
per a lluitar contra esta injustícia».

A la llibreria La Rossa podem trobar pro-
postes ben diverses: novel·les, assajos,
poesia, *best sellers*, llibres il·lustrats, lite-
ratura infantil... I les podem triar en valen-
cià, castellà, francès o anglés. Així, l'únic

Homes o dones, públic adult, juvenil o infantil. A la llibreria La Rossa tots els lectors són benvinguts. Hi trobaran obres escrites per dones que fomenten la igualtat de gènere.

Des que en 1984 tancara la llibreria Dona i posteriorment en 1994 Sal de Casa, el País Valencià no havia tingut una llibreria física de dones. Així, el concepte de llibreria d'Alodia anava més enllà de la possibilitat d'adquirir llibres escrits o il·lustrats per dones: «La Rossa ve a arreplegar el testimoni de les llibreries Dona i Sal de Casa com a punt de trobada on poder assistir a presentacions de llibres amb les autores, conferències, lectures poètiques, tallers, taules redones...». I per tal d'aconseguir-ho, Alodia compta «amb grans noms del feminisme i de les lletres sempre disposades a involucrar-se en els esdeveniments de la llibreria com ara Clara Yuste, les germanes Roig, Encarna Sant-Celoni, Elena Simón, Black & White Keys Duo, Píkara Magazín, La Madeja, Aquil·les i Nevenka Rubio, Luke Larraona, Anna Lladó, Alicia

Palazón, Catalina Isis o Fani Grande, entre moltes altres».

Unes activitats que ocupen ben bé tota l'agenda anual de la llibreria «les conferències sobre feminisme que han tingut lloc en la nostra sala de lectura han tingut tan bona acollida i han sigut de tan alta qualitat que volem preparar un cicle anual que començarà a la tardor. També en eixa data celebrarem un esdeveniment especial de la mà de Luke Larraona i Anna Lladó».

Però, a més de les activitats sorgides des de la mateixa llibreria, La Rossa s'implica amb les propostes culturals que li arriben «sempre que siga visible el paper de la dona». Com, per exemple, la participació en la passada edició del **Festival 10 Sentidos** amb la seua particular visió del lema «**A lo caos**».

I, no cal dir-ho, sempre prenent una atenció especial al barri de Benimaclet amb iniciatives com [Benimaclet T'estime](#).

Amb tot, i no fugint de la realitat tecnològica actual, Alodia és conscient del paper fonamental que tenen les xarxes

socials i Internet avui en dia «amb elles, guanyem proximitat amb la gent, ens expliquen els seus gustos i opinions i ens mostren les seues inquietuds. Amb la web s'aconsegueix, a més d'un aparador amb la botiga *online*, una forma més de comunicar els esdeveniments que preparem. Una

vegada més, és una ferramenta fonamental per a la difusió».

Així, pots estar al dia de tot el que ocorre a la llibreria La Rossa a través [del seu web](#) o dels seus canals a les xarxes socials de [Facebook](#), [Twitter](#), [Instagram](#) o [Vimeo](#). O millor encara, fent una visita a Alodia i coneixent la selecció de llibres de les seues prestatgeries o gaudint amb alguna de les activitats culturals que hi organitza.

ANDREA R. LLUCH
[@andrearlluch](#)

LLIBRERIA LA ROSSA

C/ ENRIQUE NAVARRO, 26

46020 VALÈNCIA

TEL: 688 927 573

Any de creació: 4 de febrer de 2015

Correu electrònic: larossa@larossa.es

[Web](#) – [Facebook](#) – [Twitter](#) – [Instagram](#)

La llibreria La Rossa vol ser un punt de trobada entre escriptores i el seu públic i així fomentar les xarxes socials humanes en temps de les tecnologies.
